

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/10/2018
Identifikačné číslo spisu:	1114204404
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1114204404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C. E., bývajúceho v C., H., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. Michalom Hargašom, advokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 23, proti žalovaným 1/ VOLKSBANK Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Výsoká 9, IČO: 17 321 123, 2/ SBERBANK Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Výsoká 9, IČO: 17 321 123, 3/ VICTORIA - VOLKSBANKEN Poist'ovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 12 IČO: 35 779 012, 4/ ERGO Poist'ovňa, a. s., so sídlom v Bratislave Lazaretská 12, IČO: 35 779 012, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/56/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/262/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 6. marca 2015 č. k. 17C/56/2014-27 zastavil konanie a vyslovil, že po právoplatnosti uznesenia vec postúpi Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca vyslovil v Zmluve o nájme bezpečnostnej schránky z 28. 5. 2008 č. 21/2008/005/059 (ďalej len „Zmluva o nájme“) súhlas, že všetky spory vzniknuté zo záväzkového vzťahu založeného touto zmluvou budú rozhodovať rozhodcovia Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie. Postupoval preto podľa § 104 ods. 1 O. s. p.

2. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/262/2015, tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že žalobca v bode 8. Zmluvy o nájme z možností „súhlasí“ alebo „nesúhlasí“ s tým, aby všetky spory vzniknuté z tohto záväzkového vzťahu rozhodovali rozhodcovia Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie, začiarol možnosť „nesúhlasí“. Táto zmluva neobsahuje teda rozhodcovskú doložku, ktorá by zakladala právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie na prejednanie a rozhodnutie predmetného sporu. Súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o zastavení konania a postúpení veci pre nedostatok svojej právomoci, čím

odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Jeho uznesenie preto podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec meritorne prejedná a vo veci rozhodne.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktoré došlo na Okresný súd Bratislava I dňa 6. 10. 2015. Rozhodnutie odvolacieho súdu označil za nepreskúmateľné, pretože odvolací súd sa nevyporiadal s jeho návrhom na „zjednotenie“ konaní sp. zn. 4C/28/2014 a sp. zn. 17C/56/2014. Poukázal na to, že návrh proti žalovanému podal prostredníctvom telefaxu, ktorý návrh bol zapísaný pod sp. zn. 4C/28/2014. Následne bol v zákonnej lehote doplnený jeho originálom, no dostal sp. zn. 17C/56/2014. Správne malo konanie pokračovať pod pôvodnou spisovou značkou, inak dochádza k vade podľa § 237 písm. g) O. s. p. Vo veci „zjednotenia“ konaní mu nebolo súdom prvej inštancie doručené žiadne stanovisko ani uznesenie. Žiadal preto, aby najvyšší súd vydal rozhodnutie, že konanie bude pokračovať pod sp. zn. 4C/28/2014.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenou osobou zastúpenou advokátom v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., sa zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že ho treba pre neprípustnosť odmietnuť. Dovolaním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

6. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu boli upravené v ustanovení § 239 O. s. p. a § 237 O. s. p.

7. V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu bolo prípustné, ak ním bolo napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a) O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b) O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) išlo o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

8. Dovolanie dovolateľa, ktoré smeruje proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Prípustnosť dovolania preto z ustanovenia § 239 O. s. p. vyvodiť nemožno.

9. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O. s. p., ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na

skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nebolo prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, bolo postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia (išlo tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

10. Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/ § 237 O. s. p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

11. Pokiaľ dovolateľ namietal nepreskúmateľnosť uznesenia odvolacieho súdu treba uviesť, že odvolací súd sa zaoberal v zmysle odvolania žalobcu predovšetkým správnosťou procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý pre nedostatok právomoci konanie zastavil a vec postúpil Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie. V tomto smere uviedol jasne a zrozumiteľne dôvody, pre ktoré dospel k záveru o právomoci súdu v tomto konaní a pre ktoré uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, čo bolo napokon v súlade aj s návrhom samotného žalobcu. Tým, že sa v tomto rozhodnutí nevyjadril k „zjednoteniu“ konaní požadovanom žalobcom, nedošlo k vade uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.

12. V konaní pred odvolacím súdom nerozhodovali vylúčení sudcovia a nešlo ani o nesprávne obsadený súd. Nebol preto dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia pre vadu uvedenú v § 237 písm. g) O. s. p.

13. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa, že súd prvej inštancie pochybil, keď jeho podanie z 1. 2. 2014, ktoré došlo na Okresný súd Bratislava I 12. 2. 2014, považoval za nový návrh a nie za doplnenie jeho telefaxom podaného podania urobeného 10. 2. 2014 zapísaného pod sp. zn. 4C/28/2014 treba uviesť, že súd prvej inštancie po zistení, že podanie žalobcu, ktoré došlo na okresný súd 12. 2. 2014 je obsahovo totožné s jeho podaním urobeným telefaxom 10. 2. 2014 a teda, že ide o doplnenie telefaxom urobeného podania predložením jeho originálu a nie o nový návrh (čo čiastočne spôsobil aj sám žalobca, keď v origináli podania neuviedol, že ide o doplnenie jeho telefaxom urobeného podania), mal správne vykonať v spise vedenom pod sp. zn. 17C/56/2014 záznam, že ide o mylný zápis a originál podania spolu s ďalšími písomnosťami mal založiť do spisu vedeného pod sp. zn. 4C/28/2014 a celú vec viesť pod touto spisovou značkou. Dodržanie tohto technicko-administratívneho postupu sa javí byť významné nielen z hľadiska procesného (rozhodovanie zákonným sudcom okresného súdu), ale aj z hľadiska hmotnoprávných účinkov podanej žaloby (§ 112 OZ).

14. Keďže dovolanie žalobcu smerovalo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

15. Pre úplnosť treba dodať, že najvyšší súd o podanom dovolaní môže rozhodnúť len spôsobmi uvedenými v § 446 a nasl. C. s. p. Nemohol preto vydať také rozhodnutie, akého sa v dovolaní žalobca domáhal.

16. V dovolacom konaní úspešným žalovaným najvyšší súd právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo im žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

17. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.